

Leipzig 7de Aug 1877
Eberhardstrasse 8 - p. 5

Kjære Grieg!

Hvor jeg skulde ønske, at Du var her
eller i det mindste mindes langt borte!
Hi til din Raad trænger jeg. -
Du har givet til Frøken Blich, at Du
synes jeg burde lade noget trykke.
Jeg har nu gjort mit første Skridt i
den Retning, og desværre skal jeg fortælle
dig nærmere. At jeg ikke for det Stræbet
efter at få noget forlagt, har haft flere
Grunde. Den første, at jeg ikke selv
har ventet tilfældet med mine Verker, vilde
de lade dem ligge. Endvidere ønskede jeg
at få flere af den præbyggede Cypelus for-
dige, og endelig har jeg troet at Forlaget
Förzomalet vilde blive lettere og klarere
for begge Parter efter en Afsættelse.
Jeg er mig bevidst, at flere af mine

Arbejder er af den Natur, som Aristoteles
siger, om jo mere udbyttet mig, at de ikke
let vil gaa stor Lykke med en Gang, men
for den Samme Tid har andre Arbejder
populære Egenheder, saa jo kan hente mig,
at de vil kunne slaa an, her i Norden,
naar de fik en heldig Udførelse N. -
Hvad den Cyclus (Orientalism) angaar, tror
jo det ikke er praktisk at vente paa, at
jo først den vil Ende. For denne Reise
har jo vent nok en heldig i mine
Emsarbejder af ældre Tider, mindre sagt
er blevet for dig. Saaledes har jo
beholdt emarbejder "Alastor" og "den
Langebalden" af Orientalism. I Nord-
den Rand var det et Sted, som
jo altid har følt som klodet og ube-
kændt. Nu har det gaaet op for
mig, og Stykket fylder nu uden Afbryg-
delser fra først til sidst trods de mange
Motiver. Tilføielser af 1 Takt i Nord.

nigen, gis denne - uden at ji har givet
den der fretkommende "notte nei da gæssonen"
harmonisk & instrumentale Effekt - men
tilførelse. "Seem Junubi" har jeg
skrevet om. Der er fjerre Forandringer,
Skutningen er ved et lidet Raad blevet
mere tilførelse, tror ji. - "Tyrkernes
Tog" ved den ji søger ji har givet en
bedre Skutning efter det Raad. -
Men - til Sagen. -

Efter den uløselige Hannoveraffære
havde jeg en Samtale med Filtzsch, som
uden at jeg havde givet nogen Tilbed-
ning sagde mig, at det ikke var gavn-
ligt for mig, at jeg søgte forlyst,
at han ^{for} havde tagt uløselig Kompromiser
Verket; men ikke gjorde mere Saadant.
Da dette ikke kunde gøres for anden
Maade end, at han ikke vilde trykke
noget af mig, og jeg fandt det mindre
fint at sige mig det, uden at jeg har
stillet et Spørgsmaal til ham, svarede

js (hvorpas ikke lidt Stoltthed?), at
js ikke brydde sig om at have noget
trofaste, i alle Tider ikke uden Honorar;
hvad js blygde efter, var kun at arbejde
i Ro o. o. s. s. Men hvorfor min
sigt til Vinteren er mindre god og min
Undersøttelse slipper og henimod Jul,
maa js forsige at gaae noget, som
kunne gjøre et godt Indtryk hjemme.
Men er js istand dertil uden Hjælp?
Jy, som ikke gaar "den slagne Vei", som
Du urhyldte sig i din Attest. —

Jy tog altsaa "Lesu juretri", "Fyrhusets Teg"
og "Nordens Raad" og et lidet Brass bestaende
af 6 smaa Triangulærte ure og Urvaen og
begar mig paa Væien til - Dr. Abra:
ham. ~~At~~ Jy skulde helst af alt ønske
Peters til Forlægger; han trænger ind i
alle Lande og passer særdeles for mig,
som er Krasnopolit og har Bekjendtskaber
i saa mange Lande. Han maatte
sandsynligvis og med sin "Consulent" sige —

han, had om at for beholder næsten
arbejdet et Par Dage. Nordens Kunst
ville han dog ikke tage; Betragtning,
da han ikke forlægger Mandkødet, sagde
han. De 3 övrig Dage beholdt han
et Overveide. Svant kom. De som
Pianoslykter havde tildelt ham Konser-
tist, fandt en fordelagtig Bedømmelse,
"varme sehr originell." De vilde han
trykke, hvis jeg indvillig det; men de to
Tartiturer ikke. Han læste op af den
skriftlige Udtalelse af Raadgjæverne. Den
lyd endnu sig: "seene funktions begynde på
en meget fordympet skilade, - Tætelen
"seer modtys" og den pompise Anvendelse af
Marcellanen gør tydelig ud forsten; hvor
der sigtendes til." Meget men tilhælt ham
Tjyhusens Toz, men det egrede sig ikke til
Opførelse; Konserthalen, passede kun til
"Gartenmusik". Vit Komponisten have det
opført, da vende han sig til de "Kendert-
sche", som omlypis vil gjöre enen Larm
af Stykket end der er Larm i det."

x) dette var Overgangen.

Punktum. Dette er Bedømmelsen. Da

dennu forekom mig ikke at behandle den
rent akademiske Side af Sagen, forsøgte
j eg at forsvare mig, og Dr. Lütkeham gav
mig Ret, naar jeg insinuerede, at færdig
Musiken ikke kunde retlig bestemme de ikke-
færdige, ja føler Misundelse og Lynende.

Jeg dog gav den fordelagtige Bedømmelse af
mig den retten af Seem junder. Ja,
han vilde ikke bestride det, "men man kunde
j eg ogsaa sige, at en Landmand opbaer
til Fordel for en anden Landmand."

Jeg har naturligvis tydelig Bessættelse
til Sagen. Da jeg vil faa et lidet Anover
for Dianslyktheden, kunde det interessere mig
at lade dem tykke forat komme ud af den
ubehagelige Underbalancen, som gik ved
Lannoverisen. Kun af den Grund,
helst vilde jeg vente; thi efter at et
stort Arbejde har givet Lykke, vil disse
stige i Verdi og Interesse. Der ligger
"Sensation" i Tykkelsen og presser for Tiden

af mig: "Hvad er den Indsigelse, som angår det her navnlig i forhold til den akademiske Side af Sagen?"

Det vildest om mig at give det til nogen
uden Honorat; men det gaves vel ikke
paa anden Maade. Tit hørte hvad jeg
gav. - Det piner mig at underkastes
den Forveln af anonyme, danske Leip-
ziger Musikere. Kanst du andre gøre
til gav udenom Lagen lig Dr. Ultra.
Larsen. Det er ikke min Mening om
disse Lirier, Døren Grieg, at hede sig
indtørke paa dem. Af mange Grunde vilde
de jeg ikke det; men skulde du ikke vilde
vstale en fordelagtig Doms om Seene frembrin-
de andet - kun i Almindelighed, uden at
tiltræde, ~~hilde~~ det ven en May Goëismig.
At Brocken tilslut sagde: "ja, die Sachen
waren nicht bedeutend genug," das war
der Grund; var dem forat ved de sig af
Forlegheden, da jeg stakke og vedholdende
angreb den besynderlige Vstafelae. Man
omaa jo forsvare sig selv, naar man ingens
anden har. -

Du sagde ogsaa til Th. Blich, at

Les mente 2^m del af la Captiva maeter
marbeides. Besynderlyt dog! der er egentlig
ingen af min arbeides, hvor j har følt
minde Franztis et forand^{endenne}V. Den har
j med en Gang faact ~~ombrent~~, som
j irroher det. Overalt forander j,
men der ikke. Skulde den forander, maeter
gaa omie övriga Saryoager; men heed
har j faact dem til at föie sig efter
mit detaljet karakteriserende Princip.
Desimal 1^m del har j alorij vent
tilper med og nu endnu mindre efter
Hannovers afferen, —

J harde Franztis at tale med dig
end men; men Tepsiet er et demlyg
Middel. Det var saa smagt. —
Og hvem ved, naar j har faa et Ivar
fra det jerne Hasdangor! —

Venlyg Hilsen til din Hustru

for din
Joh Schmeier